

вільної митної зони товари, що знаходяться на території цієї зони, повинні бути переміщені власником або уповноваженою ним особою на територію іншої вільної митної зони, реекспортовані чи задекларовані до іншого митного режиму. Законами України можуть визначатися більш тривалі строки розпорядження товарами.

Удовик Микола Станіславович,

*к. ю. н., доцент, доцент кафедри
приватного та публічного права
факультету підприємництва та
права Київського національного
університету технологій та дизайну*

ІННОВАЦІЇ, ЯК ВИРІШАЛЬНИЙ РУШІЙНИЙ ФАКТОР ПОБУДОВИ КОНКУРЕНТОЗДАТНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ - ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Інновації відіграють надзвичайно важливу роль у розвитку світової економіки. В сучасних умовах держави намагаються створити та безперервно удосконалювати інноваційні системи, насамперед, для піднесення економіки своєї країни, шляхом створення конкурентоздатного кінцевого продукту.

Інноваційна діяльність та інноваційна політика – це категорії, які з'явилися в економічному розвитку нашої країни на етапі формування ринкових відносин. Спираючись на інноваційний розвиток, можна забезпечити реалізацію основних ідей соціально-орієнтованої ринкової економіки, зокрема, економічних, соціальних, екологічних та інших, оскільки на основі досягнень науково-технічного прогресу можна: *по-перше*, розширити виробничі можливості економіки, забезпечити довгострокове економічне зростання, використовуючи внутрішні ендогенні резерви; *по-друге*, досягнути соціальної рівноваги у суспільстві, прискорити формування середнього класу (на основі зростання освіченості населення, інноваційної зайнятості тощо), підвищити рівень життя населення; *по-третє*, реалізувати

перехід до нового способу господарювання з безвідходними ресурсозамінними технологіями.

Наразі в Україні здійснюються заходи, спрямовані на побудову соціально-орієнтованої ринкової економіки. Проте виконання стратегічних пріоритетів є можливим лише у випадку сильної та дієвої правової держави, державного управління, спрямованого на інноваційний розвиток української економіки.

Нині для України актуальною є розробка конкретних механізмів стимулювання інноваційного розвитку в умовах соціально-орієнтованої ринкової економіки. Для здійснення ефективної інноваційної діяльності потрібне дієве нормативно-правове забезпечення.

Серед основних законодавчих актів, які регламентують інноваційну діяльність, зазначимо закони України «Про інвестиційну діяльність», «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків», «Про інноваційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність» тощо.

У законодавстві визначені пріоритетні напрями інноваційної діяльності, зокрема: модернізація електростанцій, нові та відновлювані джерела енергії, новітні ресурсозберігаючі технології; машинобудування; розвиток високоякісної металургії; нанотехнології, мікроелектроніка, інформаційні технології, телекомунікації; удосконалення хімічних технологій, нові матеріали, розвиток біотехнологій; високотехнологічний розвиток сільського господарства і переробної промисловості; транспортні системи: будівництво і реконструкція; охорона і оздоровлення людини та навколишнього середовища; розвиток інноваційної культури суспільства.

Отже, інноваційна діяльність, на сьогодні, є чи не найважливішою умовою для створення конкурентоспроможних товарів (продукції, робіт, послуг), а відповідно визначальним фактором зростання економіки нашої країни.

Держава зобов'язана здійснювати пряме фінансування інноваційних проектів, стимулювати інвестиції в інноваційні проекти з боку приватних і державних підприємств через створення сприятливих умов для тих

підприємств, які впроваджують прогресивну техніку і технології, а також займаються науково-дослідною діяльністю.

Слід зазначити, що в Україні, в цілому, створено законодавче підґрунтя для здійснення і розвитку науково-технічної та інноваційної діяльності. Проте бракує реальних дій з боку Уряду та органів місцевого самоврядування.

Реалізація інноваційних заходів у складних умовах сучасної економічної ситуації об'єктивно пов'язана зі значними труднощами та фінансовими ризиками. Необхідно враховувати існуючі небезпеки та усувати перепони, що стримують інноваційну діяльність в країні.

Найбільш негативно на процес науково-технічного розвитку виробництва впливає брак фінансових ресурсів. Водночас, крім недостатчі власних коштів та неможливості залучення державних джерел фінансування, значне місце у гальмуванні інноваційної діяльності в нашій країні посідають: високий рівень кредитних ставок; корумпованість державного апарату; складна політична та економічна ситуація в країні; відсутність реформ; забюрократизованість майже усіх сфер народного господарства; збройний конфлікт на окремих територіях України тощо.

Павлов Дмитро Миколайович,

*к.ю.н., доцент, доцент кафедри
публічно-правових дисциплін
Університету сучасних знань*

ЗАХИСТ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ ЯК УМОВА СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ

Нерозвиненість інституту захисту корпоративних прав традиційно залишається ахіллесовою п'ятою вітчизняної економіки. Адже для розвитку підприємництва в країні, держава спочатку повинна створити умови для розвитку ринку за єдиними правилами, гарантувати всім суб'єктам підприємницької діяльності захист їх законних прав та інтересів у відносинах з